

Beyen uskoi, että alueellisella yhteistyöllä voitaisiin saavuttaa enemmän. Ensimmäiset askeleet kohti taloudellista yhteistyötä otettiin vuonna 1948 Marshall-suunnitelman yhteydessä. Kyse oli Yhdysvaltojen Euroopalle myöntämästä valtavasta apupaketista, jossa velvoitettiin Euroopan maat koordinoimaan talousasioita OECD:n kautta. Vuonna 1952 perustettiin Euroopan hiili- ja teräsyhteisö 9. toukokuuta 1950 annetun Schumanin julistuksen seurauksena. Perimmäisenä tavoitteena oli estää uusien sotien syttyminen Euroopassa.

Beyen Messinan kokouksessa, jossa hän esitteli suunnitelmansa taloudellisen yhteistyön lisäämisestä Euroopassa.

Beyenin suunnitelma

Beyen näki mahdollisuuden viedä eurooppalaisten kansakuntien välisen yhteistyön vieläkin pidemmälle. Hän ymmärsi, että poliittinen yhdentymisen olisi ollut noina aikoina liian hankalaa. Hän sai kuitenkin sekä alankomaalaiset että muut eurooppalaiset kollegansa vakuutettua siitä, että taloudellisen yhteistyön syventäminen voisi edistää myös muuta kehitystä. Beyen uskoi poliittisen yhdentymisen seuraavan perässä. Näiden ajatusten pohjalta Beyen laati suunnitelmansa. Beyenillä oli kokemusta kansainvälisestä pankki- ja rahoitusalaista. Näin ollen hän

tiesi, ettei kauppaesteisiin ja työttömyyteen liittyviä ongelmia olisi helppo ratkaista kansallisesti, vaan ratkaisun löytyminen edellyttäisi kansainvälisempää lähestymistapaa. Ajatukseen suhtauduttiin Alankomaiden hallituksessa vastentahtoisesti tai sitä suorastaan vastustettiin. Beyen sai kuitenkin vietyä suunnitelmaansa eteenpäin Euroopan puolustusyhteisöä koskevien neuvottelujen sekä Euroopan poliittista yhteisöä koskevien keskustelujen yhteydessä 1950-luvun alkupuolella.

Yhteismarkkinat

Beyen sai aluksi suunnitelmalleen vain vähän tukea, koska etenkin Ranskan hallitus ei ollut kiinnostunut taloudellisen yhdentymisen syventämisestä. Asiat kuitenkin muuttuivat, kun suunnitelma Euroopan puolustusyhteisön perustamisesta kariutui sen takia, että Ranskan parlamentti kieltäytyi ratifoimasta sopimusta. Kun sekä suunniteltu puolustusyhteisö että poliittinen yhteisö jäivät toteutumatta, tilanne ajautui umpikujaan. Tällöin Beyenin suunnitelma nostettiin uudelleen esille. Suunnitelman keskeisenä ajatuksena oli, että kattava taloudellinen yhteistyö oli tarpeen hiili- ja terästeollisuuden lisäksi kaikilla muillakin aloilla. Ratkaisuna olisi kaikki alat kattavien yhteismarkkinoiden perustaminen. Mallia otettaisiin Belgian, Alankomaiden ja Luxemburgin välisestä yhteistyöstä, joka käynnistettiin Benelux-sopimuksella vuonna 1944. Benelux-maat yhdistivät belgialaisen ministerin Paul-Henri Spaakin johdolla Beyenin ehdotukset Ranskan suunnitelmaan atomienergiayhteisön perustamisesta. Beyen sai tilaisuuden esitellä suunnitelmansa vuonna 1955 pidetyssä Messinan kokouksessa. Beyen selitti, että poliittinen yhtenäisyys edellytti yhteismarkkinoita, yhteistä vastuuta talous- ja sosiaalipolitiikasta sekä yhteismarkkinoita valvovaa ylikansallista viranomaista. Ajatus sai vastakaikua muilta kokousedustajilta. Seurauksena kaikkiaan kuusi maata allekirjoitti vuonna 1957 Rooman sopimukset, joilla perustettiin Euroopan talousyhteisö sekä Euroopan atomienergiayhteisö Euratom.

Viime vuosina Beyenin rooli on jäänyt usein vähälle huomiolle, vaikka hänen työnsä edisti Euroopan yhdentymishanketta 1950-luvulla. Beyen ansaitseekin paikkansa niiden merkkihenkilöiden joukossa, joita pidämme nykyisin Euroopan unionin perustajina. Beyen muistettaneen pitkään henkilönä, joka antoi uutta puhtia Eurooppa-hankkeelle juuri sillä hetkellä, kun sitä eniten tarvittiin.